

I. N. J.

DISPUTATIO PHILOSOPHICA
DE
ANGELIS.

§. I.

Non temere est dictum, quod Julius Cæsar Scaliger in Exercitationibus suis ad Hieronymum Cardanum scribens pro tulit: *In rebus à sensu remoris balbutit humana lingua. Praeclari cuius effati præclaro isto Virò dignissimi meritò nosmet in præsenti reminiscimur, cùm Angelorum substantiarumistarum ab omni materiâ & à sensu quàm maximè remotarum naturam sub incudem Disputationis præingenii tenuitate revocare animus sit. Quæ diafepsis quô difficilior eò faciliorem, sicubi hæsitavimus, veniam ab æquis æstimatoribus nobis certò pollicemur.*

§. 2. Est autem nomen Angeli, nomen officii non naturæ, quô de consultantur ipsi Theologi. Apud gentiles Philosophos sæpenumerò, ut tradit Cl. Dn. Prücknerus in spicileg. Con. Pneum Disp. 3. vocabantur Δαιμones, quasi δαιμones i. e. scientes, gnari, periti. Hinc pro diversitate Angelorum facta sunt specialiora nomina, ut alii εὐδαιμones, alii κακοδαιμones appellati fuerint. *Doctrina Aristotelis ipsas consuevit vocitare intelligentias, monente B. ZEISOLDO in Disp. de exist. Angel.* §. 1. cum quo etiam faciunt B. Scheibl. in part.

A

spec.